Asiantuntijalausunto Oulangan Erä- ja Kalamiehet ry

Eduskunnan maa- ja metsätalousvaliokunnalle

Asia: HE 104/2021 vp Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi Sallan kansallispuistosta.

Lausuntonamme olemme huolestuneita Sallan kansallispuiston laista. Meillä on jo Sallassa ennestään kaksi suojeltua aluetta (Oulangan kansallispuisto ja Värriön luonnonpuisto). Kummassakin puistossa on rajoitettu voimakkaasti ikuisia nautintaoikeuksia, metsästystä, kalastusta ja ihmisten vapaata liikkumista.

Oulangan kansallispuisto on kylämme ja seuramme välittömässä läheisyydessä, ja kuuluisa Karhunkierros vaellusreitti alkaa kylästämme kulkien aluksi kansallispuiston ulkopuolella yksityismailla. Olemme joutuneet rajoittamaan metsästystä reitin varrella, joten puistolla on vaikutusta myöskin puistoalueen ulkopuolelle.

Aikoinaan kun puisto on perustettu, on oltu yhteydessä paikalliseen väestöön ja on luvattu, ettei paikallisten oikeuksia rajoiteta. Kuitenkin kun laki ja asetus on tullut voimaan, on näitä oikeuksia rajoitettu voimakkaasti. Puistossa on niin sanottu kantaosa ja aapaosa, joka on myöhemmin perustettu.

Kantaosassa paikallinen voi metsästää karhua muuta ei. Aapaosalla n. 8000 ha voi metsästää pienriistaa, karhua ja pienellä alueella hirveä, n. 2000 ha. Puistossa olevalla rajavyöhykkeellä ei voi metsästää hirveä, kun puiston sääntö sen kieltää, muilla valtion mailla saa metsästää hirveä myöskin rajavyöhykkeellä. Kookkaan saaliin pois kuljettamiseen ei saa maastoliikennelupaa, mikä ei ole edes hygieenistä paloitella saalis metsässä ja kantaa se sieltä pois.

Kalastusta on myös rajoitettu Oulangan puiston alueella. Viimeisimmässä hoito- ja käyttösuunnitelmassa saatiin laajennettua ”paikallisen aluetta” jolla asuvat asukkaat saavat puistoon kalastus luvan halvemmalla, mutta Metsähallitus teki rauhoitus alueen kylän kohdalla sijaitsevalle joki alueelle. Kalojen alamitat on Metsähallitus määritellyt ihan itsenäisesti ne ei ole kalastuslain mukaisia.

Lakiin pitää saada kirjaus, että ikiaikaiset nautinta oikeudet säilyvät kansalaisilla. Ja niihin ei kajota.

Olemme asuneet täällä ennen suojelualueita ja meillä ei ole muita harrastus mahdollisuuksia kuin metsästäminen, kalastaminen, luonnontuotteitten kerääminen ja muu luonnossa liikkuminen jokaiseen vuodenaikaan.

Kun edellä mainituista kahdesta puistosta on tehty laki ja asetus, niin siinä on määritelty asiat ja sen jälkeen ne on lukittu. Metsähallitus hallinnoi alueita ja paikallisilla ei ole mitään sananvaltaa ja oikeutta muuttaa / parantaa asioita.

Kun puisto perustetaan, siihen laaditaan laki ja asetus, jonka jälkeen Metsähallitus laatii hoito- ja käyttösuunnitelman, joka käydään läpi eli päivitetään tietyin väliajoin.

Olemme olleet useammassa hoito- ja käyttösuunnitelma kokouksessa, jossa Metsähallitus on ollut isäntänä ja ” kuunnellut” kansalaisia, mutta silti yksipuolisesti määritellyt mitä puistossa saa tehdä. Huudot kansalaisilta on mennyt kuuroille korville. Nyt kun ollaan perustamassa täysin uutta suojelualuetta, jonkin asian suojelua vartenhan puistot yleensä perustetaan, me vaadimme ikuisten nautintaoikeuksien säilyttämistä. Kysymys kuuluukin, mitä varten Sallan kansallispuisto perustetaan. Voidaan kyllä antaa vastauskin siihen, matkailua varten sitä ollaan perustamassa. Mikä on se erityinen asia mitä siellä suojellaan. Suojelualueita on riittävästi Sallassa ja paikallisten ikiaikaisia nautintaoikeuksia on viety ihan riittävästi.

Kun asumme metsästyslain 8§ alueella on meillä kuntalaisilla vapaa metsästys oikeus kuntamme valtionalueille. Metsästysalueemme tulee taas supistumaan, ja ikuisia nautintaoikeuksia rajoitetaan.

Näissä riista-asioissa olisi syytä kuulla Riistakeskuksen Lapinaluetoimistoa, siellä on tieto metsästyslaista ja sen ohjeistuksien mukaan elää metsästäjät. Metsästäjät hoitavat riistakantoja vastuullisesti. Esimerkiksi hirvikannat; Sallassa on ollut yksityismetsissä Itä-Lapin suurimmat hirvituhot jo useiden vuosien ajan. Jos niihin ikuisiin nautintaoikeuksiin tulee rajoituksia niin puistoista tulee reservaatteja, jossa metsästäjät eivät pysty säätelemään eläinkantoja. Valtio joutuu korvaamaan tuhokorvauksia ja niin edelleen. Pienpedot lisääntyvät ja se vaikuttaa pienriista kantoihin. Myös suurpedot lisääntyvät ja saalistavat sitten poroja, ja taas valtiolle tulee kuluja.

Tulevassa puistossa on monta asiaa, jotka pitää ottaa huomioon ilman että me paikalliset asukkaat joudumme siitä kärsimään.

Oulangan erä- ja Kalamiehet r.y

Puheenjohtaja

Sakari Huhtala